

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tyrocinium Artis Oratoriæ Sacræ Et Profanæ

Moine, Joseph

Solodori, 1714

16. Paradigma 10. Orationis, quæ concurrenti geminæ solennitati congruit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68834)

in cruce inter latrones; verbo, in infimo. Hic locus in Regno Christi est dignissimus; huc se demittat, qui cum cæli proceribus aliis proximus Regi optat assidere. Ita judicat Sapientia Dei; aliter verò sapientia hujus Mundi, quæ amplitudinem nominis, honores, &c, confectatur; sed eadem sapientia Mundi *Stultitia est apud Deum.* 1. Cor. 3. 19.

CAPUT XVI.

Paradigma X. orationis, quæ concurrenti geminæ solennitati congruit.

De talibus orationibus mentionem feci in superioribus, ubi duo exempla dedi, quorum alterum hîc dilatarandum resumo, orationis habitæ in Primitiis Sacerdotis, quæ in Dedicatione Templi celebratæ sunt.

In illud ex Evangelio Dedicationis:
Hodie salus domui huic facta est. Luc. 19. v. 9.

Argumentum orationis: *Major causa reverentia & latitia ex consecratione Sacerdotis, quàm ex consecratione Templi existit.*

I. **P**rima designatio hujus orationis, cujus summam continet hic Syllogismus primarius: *Cùm utringq, agatur de consecratione Domûs Dei, viva & lapidea, inde existit major causa reverentia & latitia, unde major salus, h. e. sancti-*
tas

tas & utilitas provenit : Major sanctitas & utilitas provenit ex consecratione Sacerdotis , quàm ex consecratione Templi. Igitur major causa reverentia & latitiae ex consecratione Sacerdotis , quàm ex consecratione Templi existit. Exordium proponit geminam causam habendi hanc orationem. Propositio indicata est supra in Argumento. Partitio ponitur in Minore primariae argumentationis. Argumentatio I. Major sanctitas confertur in consecratione Sacerdoti , quàm Templo : major est ergo causa reverentiae pro illo , quàm pro hoc. 2. Major item habetur utilitas à Sacerdote , quàm à Templo : major igitur causa latitiae. Epilogus fit ex Complexione Syllogismi primarii. Subjungitur dein Gratulatio. Amplificatio sic potest institui.

II. *Exordium.* Duarum domuum Dei consecratio , gemina salus facta , binæ solennitates hodie occurrentes , animum meum in diversa rapiunt. Olim hac die istud Templum consecratum est , atque ita *salus domui huic facta est* , quia ex domo lapidea per consecrationem factum est Templum , domus orationis , & impetrationis , domus convivii caelestis , & gratiarum divinarum ; paucis , domus , habitatio , & sanctuarium Dei. Etiam quilibet Christianus per Baptismum fit Templum Dei , dicente Apostolo ; *Vos estis Templum Dei. 2. Corinth. 6. 16.* Tale Templum Dei nuper specialius insuper consecratum per Ordinem sacerdotalem novam sancti-

tatem per gratiam istius Sacramenti accepit : *Salus domui huic facta est*, & hodie in domo hac altera Dei primò sacram sui Ordinis functionem publicè obit. Ecclesiis , tanquam Dei domibus , maxima reverentia debetur, & earum Dedicacionis festum jam antiquo more maxima cum lætitia celebratur. Sacerdotibus , tanquam Dei Ministris , pari modo reverentiam deberi , etiam gentiles in suis agnoverunt : nostrorum verò Primitiæ pariter magna cum solennitate peraguntur. De ambabus his solennitatibus loqui luberet : at quamnam , relictâ alterâ , præferam? *Hodie salus* utrique *domui huic facta est*, & lapideæ , ut videtur , major , cum olim isto die dedicata honorem habeat primum sacrificium recens consecrati sacerdotis hac ipsa die complectendi. Quid moror? Illi deserviat mea oratio, cui ex duobus his Deo consecratis Templis major inest causa reverentiæ , major causa spiritualis gaudii , cui pro se & pro aliis major salus facta est. Utrum duorum hæc concernere judicetis , ignoro: ego quid sentiam paucis aperio. *Propositio & Partitio.* Major , mea quidem opinione *Salus facta est*, h. e. major sanctitas & utilitas pro se & pro aliis collata , ideóq; major debetur reverentia propter sanctitatem , gaudium propter utilitatem, sacerdoti, tanquam Templo Dei , recens specialiter consecrato, quàm Templo materiali, olim dedicato. Utì ex
 ge-

378 LIB. VI. DE EXERCITIO
gemino hoc capite, magis non nihil explica-
to, mox patebit.

III. *Confirmatio.* Argumentationis I. par-
tis *Antecedens.* Catholicorum Templis com-
petit haud dubiè magna reverentia & vene-
ratio, magnum gaudium, quot annis reno-
vandum; cujus plures causas SS. PP. affe-
runt. Sunt enim locus adorationis, in quo
Deus sæpissimè iterata nostra homagia ex-
spectat. Orationis, à qua cùm omne no-
strum bonum proveniat, decet ipsum quoq;
locum, in quo ea peragitur, nobis esse re-
ligiosum. Tempa hæc sunt locus per sacros
ritus ab Episcopo consecratus, & singulari-
ter Deo dicatus. Plurima eorum sunt habi-
tatio Christi, in Eucharistia corporaliter
præsens, &c. Locus Sacrificii ejus tremen-
di, quod &c. Merentur itaque, tanquam
locus sacer, &c. venerationem. Verunta-
men, si quid istæ rationes probant, eodem
modo evincunt, majorem Sacerdotibus re-
verentiam deberi. Vereor, ut multis ingra-
tus sit hic sermo, existimantibus, sacerdo-
tes, dum de reverentia, statui suo debita, lo-
quuntur, id honoris appetitu agere. Sed
falluntur enim verò, qui sic judicant. SS. Pa-
trum humillimi, ab omni aliàs vel umbra
honoris alienissimi, eum sibi, tanquam sa-
cerdotibus, delatum admittebant, gnari, non
tam homini, quàm Deo, cujus sacerdos est
minister, deferri. Videtur sanè hæc reveren-
tia

tia vel ab ipsa natura & ratione humana dictari, cum barbari, nulla ad id lege instituti, sacrificulos suos venerari noscantur. Sacerdotes Vet. Legis, qui figura tantum nostrorum erant, sicut eorundem sacrificia nostri, portabant in fronte laminam auream, inscriptam: *Sanctus Domino*. Quam idcirco venerationem S. Paulus tali sacerdoti exhibuerit, etiam postquam Lex vetus desiit, Acta Apost. c. 23. testantur. (*Potest afferri & exponi is locus*) Quid? quod etiam Angeli Sacerdotes Novæ Legis honore speciali prosequantur? Legimus in Vita S. Francisci Salesii P. 4. c. 4. &c. *Recenseatur factum*. Et verò si Templis ideo reverentia convenit, quia sancta sunt ob frequentem in iis SS. Sacrificii celebrationem, ob Christi in iisdem habitationem, ob ritus & sacras preces in Dedicatione adhibitas, ob eam denique causam, quia sunt locus adorationis, precum, & impetrationis; quanto major est sanctificatio, quæ sacerdoti per Ordinationem confertur, atque hinc quanto amplior veneratio debetur? Ordo est Sacramentum à Christo institutum, quod more cæterorum confert gratiam sanctificantem, & per impositionem manuum Episcopi gratiam insuper particularem Spiritûs S. ad munus suum ritè obeundum. Quæ gratia non est solum sanctitas aliqua extrinseca, sicut illa Templorum, sed homini recipienti intrinseca & spiritualiter eidem unita. Quanto

tò

tò jam sanctior est homo, gratiæ capax, Templo, quod illius est incapax? &c. Quantò idem sanctior, ut qui vi suæ Ordinationis specialiter deputatus est, ut sit Dei & Ecclesiæ Minister, qui nomine Christi & Fidelium quotidie offerat illud gratissimum Deo, nobis utilissimum sacrificium, quàm tantum locus, in quo istud peragitur? Quàm uberes gratias sacerdos illud toties celebrando recipit, quas Sacramenta in dignè suscipiente solent operari; cùm contrà à talibus Sacramentis Tempora solùm improprie sanctificentur! Neq; sibi soli sacerdos sanctificationem accipit, sed per Ordinationem fit instrumentum ad illam in aliis quoque operandam, uti paulò post pluribus declarabo. *Consequens.* An non igitur incomparabiliter major inest sanctitas sacerdoti, quàm Templo? &c. Obiicientur hîc mihi sacerdotes illi, qui malè, proh dolor! vivendo adeò nihil sanctitatis ostendunt, nihil venerationis mereri videntur. Sed, si qui tales sunt, sibi sunt mali; cæterùm culpabilis vita nihil debet detrahere ipsorum venerationi. Manet nihilominus ipsis munus Vicariorum Christi, Ministrorum Dei & Ecclesiæ, character, executio frequens divinorum Mysteriorum, occasio augendi gratiam in se & aliis per frequentiam Sacramentorum. *Similitudo* de Ministro Principis hîc congruet. *Sic nos existimet homo ut Ministros Christi*

Christi & dispensatores Myfteriorum Dei. I. Cor. 4. 1.

IV. Argumentationis 2. Partis *Antecedens.*
 Salomon 3. Reg. 8. Dedicationem Templi solenniffimè celebravit. Etiam hodie Christiani quotannis &c. Ambo rectè, *Quia hodie salus domui huic facta est*, Templo & Fidelibus, quos nonnulli Interpretes per *Domum* intelligunt, ob beneficia & utilitates, quas ex domo Dei percipiunt. Verùm enim vero major utilitas ex sacerdotibus hauritur; major igitur causa lætitiæ, &c. Non me fugit, oppositum aliquos sentire, qui videntes, augeri sacerdotes, dicunt: *Multiplicâsti gentem, non magnificâsti lætitiâ. Isai. 9. 3.* At si utilitas est causa gaudii, hujus causam planè habemus plures fieri sacerdotes videndo. Non loquor de utilitate, quàm sacerdos ipse percipit (quamvis, si Charitatem haberemus, de hac quoque gauderemus) ex tot Sacramentis & mediis salutis, &c; sed de nostra, quæ ex piis & doctis sacerdotibus nascitur. Rideliculum nonnemini videatur, si dicam, multitudinem talium esse Dei favorem, paucitatem verò ipsorum non vulgarem punitiorem; & tamen dicit Deus: *Ecce dies veniunt, dicit Dominus, & emittam famem in terram, non famem panis, neq; sitim aquæ, sed audiendi verbum Domini. Amos 8. 11.* Toties igitur gaudendum, quoties novus mittitur, qui possit panem animæ, Verbum Domini, fidelibus frangere. Unde tempore Lutheri & Calvini

ni

ni tanta perversitas, nisi ex hoc defectu? Præterea sacerdotes sæpe imolant Hostiam placationis, quæ eandem vim habet, sive Minister bonus sit sive malus, quia primarius imolans est Christus, per quam Hostiam tot nobis gratiæ accedunt, tot mala removen- tur. Quis scit, quantis premeremur, nisi quo- tidie &c. An non hæc solida causa gaudii? Peccamus sæpe, &c. Sacerdotibus est pote- tas absolvendi nomine Christi; neque enim solis Apostolis dictum est: *Accipite Spiritum S. quorum remisistis peccata, remittuntur eis. Joan. 20. 23.* verum etiam eorum successoribus. An non nova causa gaudendi, quod plures sint, qui &c? Denique omne nostrum bo- num habemus à Deo, sed non nisi per ora- tionem. Atqui unum non ex postremis offi- ciis sacerdotum est, ut per preces Canonicas quotidianas sub gravi obligatione pro fide- libus orando gratias obtineant, &c. Quan- tæ istæ utilitates! *Consequens.* Nunquid id- circo gaudendum, dum novus quispiam or- dinatus est, qui vi sui muneris &c. Anace- phalæosis capitum hujus partis.

v. *Epilogus.* Quare si Templis consecratis reverentia debetur propter sanctitatem, gau- dium propter utilitatem, major reverentia debetur sacerdoti ob sanctitatem majorem, quam ex Ordine & Sacramentis adipiscitur; majorem decet ostendere lætitiã ob utili- tatem, quam fideles ex hoc quàm ex Tem-
plis

plis majorem trahunt. Quæ cum ita sint, primus ego nomine omnium præsentium reverenter accido recens consecrato sacerdoti, & rogo, ut primam benedictionem omnibus impertiatur, &c, nos sacrificii primi participes faciat & precum, &c. Simul eadem novam dignitatem gratulor, quæ tanta est, &c. Primus quoque gaudium ob ejus Ordinem testor, indeque magis, quod per Communionem Sanctorum, quæ in Ecclesia est, confidam, mihi quoque ex ferventibus ejus precibus, quas ex mandato Ecclesiæ peraget, cum omnibus præsentibus fructum uberem concedendum, &c.

Conclusio hujus Opusculi.

Atque hæc de arte oratoria, præsertim sacra, tibi, amice lector, conscribenda videbantur; pauca, si artis istius amplitudinem ex magnis aliorum super eadem editis voluminibus dimetiaris; multa satis, si hæc non legere solum, verum etiam considerare velis, quomodo ipse pro sacris aut aliis orationibus applicare possis. Plurima haud dubiè & præcepta & exempla superessent: sed cur etiam ego librum tibi porrigerem evolvendum, simulque mole

le